

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Una forma d'estimar

Avui, tercer diumenge de Pasqua, us proposo que meditem amb atenció un text preciós de l'Evangeli de Lluc. Es tracta de l'episodi dels deixebles d'Emmaús (Lc 24,13-48).

L'evangelista explica que dos deixebles de Jesús es dirigeixen a un poble anomenat Emmaús, situat a uns onze quilòmetres de Jerusalem. Els deixebles estan tristos perquè Jesús ha mort a la Creu. Totes les esperances que havien posat en Ell s'han esvaït completament.

Mentre caminen decebuts, un viatger es posa a caminar al seu costat. No obstant això, estan tan ofuscats que no el reconeixen. El viatger els acompanya, comença a parlar amb ells i escolta tot allò que els preocupa. En arribar a Emmaús, el conviden a sopar. Al principi del sopar, quan el misteriós viatger beneeix el pa i el reparteix entre els convidats, s'adonen que Jesús ressuscitat ha estat amb ells durant tot el camí.

Avui voldria destacar un aspecte molt important d'aquest episodi: Jesús camina amb els deixebles i els escolta. Escoltar implica estar atent als nostres germans i regalar-los una part del nostre temps. Sempre m'han impressionat les paraules de sant Benet al principi de la *Regla*: «Escolta fill [...] para-hi l'orella del cor», és a dir, escolta amb tota la teva ànima. I és que escoltar també és una forma d'estimar.

Déu vol tenir amb nosaltres una relació d'amistat. Tota la Sagrada Escripura ens presenta Déu com aquell que dialoga amb el seu poble i espera que li respongui amb amor. Déu desitja reparar la comunió amb Ell, trencada pel pecat. Ho podem llegir en la pregària del *Shemà*: Escolta Israel, el Senyor és el nostre Déu. Estimaràs el Senyor amb tot el teu cor, amb totes les teves forces (cf. Dt 6,4-5). Déu ens estima tant que ens dirigeix la seva Paraula i també s'inclina per escoltar-nos.

El papa Francesc, en el seu missatge per a la 56a Jornada Mundial de les Comunicacions, proposava a tota l'Església que organitzés una «pastoral de l'oïda». En aquesta pastoral de l'escolta és necessari estar disposats i ser ràpids per escoltar, però ser lents per parlar (cf. Sant 1,19). I és que diuen que Déu ens ha donat dues oïdes i una sola boca perquè escoltem el doble del que parlem.

Benvolguts germans i germanes, Jesús sempre camina al nostre costat. Ell està sempre disposat a escoltar-nos sense fer-nos cap retret, especialment en els moments en què hem perdut la il·lusió o ens adonem que ens hem enfonsat en el pecat. Ell ens ajuda a emprendre de nou el nostre viatge i a portar el missatge de l'Evangeli fins als confins de la terra. En aquest temps de Pasqua, li diem a Déu: ¡vine a caminar amb nosaltres, Senyor!

ENTREVISTA

Fer el pas

SUSANA GARCÍA DEL ÁLAMO

Quan tenia 15 anys, la Susana era catequista de Primera Comunió a la paròquia d'Urda (Toledo), el seu poble natal; cantava en el cor, estudiava Gestió Administrativa, sortia amb el seu grup d'amics com qualsevol altre jove de la seva edat... Tenia tot el que necessitava, però notava que li faltava alguna cosa: «vaig sentir en el meu interior que per a ser feliç no em calien succedanis; i em vaig adonar que m'havia de lliurar als més necessitats». La Gna. Susana García del Álamo és, des de fa 36 anys, carmelita de Sant Josep, una congregació dedicada a la cura dels malalts, ancians i nens. Actualment és superiora general i membre de la junta de la URC.

Per què es va decidir per la comunitat de Carmelites de Sant Josep?

El testimoni de les germanes que hi havia al poble va ser decisiu per a qüestionar-me per què jo no podia ser com elles, que dedicaven la seva vida a estar amb nens, joves, matrimonis, visitaven ancians i malalts. Per a mi, anar amb elles era sentir-me realitzada i feliç. El que em va atraure d'elles va ser l'alegria, la seva generositat, la seva proximitat, que m'obriessin les portes i que em fessin sentir a casa des del primer moment.

Com viu el dia a dia?

A banda de les tasques de la responsabilitat que m'han confiat les meves germanes, acompanyo un grup de revisió de vida d'ACO, col·laboro amb l'URC, formo un grup d'acompanyants, el ritme de la vida de comunitat... Abans donava classe en una de les nostres escoles i acompanyava grups de joves.

Què li diria a una persona que està valorant fer el pas a entrar a la vida religiosa?

Que escolti en el silenci del seu cor el que Jesús li demana, li ofereix i li regala; que s'obri a l'Esperit perquè actuï i, sobretot, que no tingui por, perquè quan Ell es fixa en algú li dona força per respondre'l. Que s'aventuri a viure en plenitud la seva vida des d'Ell, amb Ell i per a Ell i els altres.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Recordem els nostres educadors, en la pregària

Participo en una pregària de mestres, professors i professores. Som molts. En un moment determinat, se'ns conviça a pregar per algun dels nostres educadors o educadores. Es fa un moment de silenci. Temps de reflexió, ple, dens, ric... Després d'uns minuts, pocs, els qui ho desitgen es van aixecant dels seus llocs i s'acosten al micròfon. Amb la veu serena, pausada, segura i entenedora dels qui estan acostumats a parlar en públic, desgranen les seves pregàries:

«Per la mare Maria que ens transmetia vitalitat, alegria i les seves ganes de servir els altres. Pel germà Marcel, tutor de quart, alegre i proper, que m'introduí en les activitats de lleure. Pel senyor Lladó, que ens acollia, estimava i respectava i sabia treure el millor de cadascú; gràcies per posar-lo en el nostre camí. Per la senyora Teresa, reflex de la teva tendresa, pel seu acompanyament, per la seva paciència amb els més despistats i pel seu testimoni que em desvetllà la vocació educativa. Pel senyor Carles, que va ser una finestra oberta al món, la primera persona que em parlà de justícia i de compartir. Per la senyora Concepció, que ens estimava molt i ens donava anissos; ella veia en tots nosaltres el teu rostre, Se-

nyor! Per la germana Pilar, que amb la seva bondat m'ensenyà a llegir i a pregar. Pel pare Manel, que m'apropà a Jesús, em transmeté la inquietud pel servei als altres i em va fer desitjar ser pare Manel en fer-me gran. Per la Cris, que sempre va valorar les persones per sobre de tot, que ens escoltava amb interès i estimació i que confiava profundament en cadascú, en les seves possibilitats i en el seu tresor amagat...»

És molt l'agraïment, el reconeixement, la gratitud... que traspuen aquestes pregàries. És molt l'amor, el servei, la il·lusió, el saber fer, el coneixement de les persones, el testimoni humà i cristià, l'esforç, l'abnegació... que hi ha en els qui les motiven. Sempre, darrera de qualsevol de nosaltres, hi ha altres persones, entre ells els nostres educadors, que amb el seu mestratge ens han ajudat a ser. Persones que oferint el seu rostre a uns valors, a unes actituds i a uns principis i criteris, ens han obert camins que han donat sentit a la nostra vida. «Allò que has escoltat dels meus llavis en presència de molts testimonis, confia-ho a homes fidels que siguin capaços d'ensenyar-ho, també, a d'altres» (2Tm 2,2).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Evangelizar la mente y el corazón

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Jesús, el Amor, nos enseña a amar. Conforta ver la ternura de Cristo Resucitado. A los discípulos de Emaús se les aproxima con amabilidad y cercanía exquisitas. Es compañero, animador, maestro; es el amigo que sabe estar al tanto de lo que el otro necesita.

Sus preguntas obtienen una respuesta nacida del corazón de aquellos caminantes. Los escucha con la atención que brota del amor. Cuida sus palabras, poco a poco y con tiento, explica las Escrituras y les va caldeando el corazón. Muestra su amor evangelizando la mente y el corazón de aquellos discípulos. Culminando con la Eucaristía estos hombres quedan rehabilitados. Ya no se cierran en ellos mismos sino que regresan a la comunidad. El bien recibido se comparte.

Dejémonos vivificar por la presencia de Jesús Resucitado. Desde el fondo de nuestro corazón nos abrimos a su amor. Si él nos ha amado hasta el extremo, nuestra respuesta no puede ser otra que la entrega total; evangelizados en la mente y en el corazón, discernir cuál es su voluntad «lo bueno, lo que le agrada, lo perfecto» (Rm 12,2).

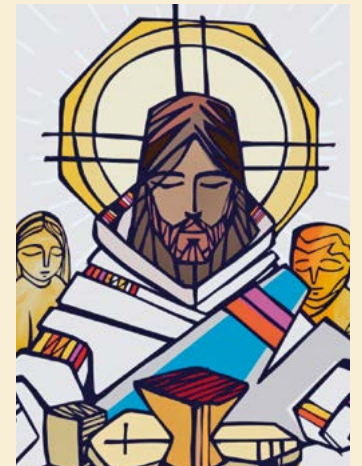
Si Cristo, el Viviente, está con nosotros, nosotros hemos de ser transmisores de su vida para los hermanos. Los cercanos y los lejanos; pequeños y mayores, en primer lugar los más necesitados.

María, nuestra Madre, la que escucha la Palabra de Dios y la pone por obra, la humilde que sabe que toda su fuerza le viene de Dios, es para nosotros evangelizadora de nuestro mente y corazón.

Lectures de la missa diària i santoral

15. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ac 6,8-15 / SI 118 / Jn 6,22-29]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), rel. dominicà, de Galícia; sant Crescent, mr.; santes Basilissa i Anastàsia, mrs. a Roma.

16. □ Dimarts [Ac 7,51-8,1a / SI 30 / Jn 6,30-35]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, vg., i companys mrs. a Saragossa; sant Benet-Josep Labre, captaire.

17. □ Dimecres [Ac 8,1b-8 / SI 65 / Jn 6,35-40]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac, 155-166) i mr.; sant Robert, abat; beata Mariana de Jesús, vg.; beat Baptista Spagnoli, rel. carmelità.

18. □ Dijous [Ac 8,26-40 / SI 65 / Jn 6,44-51]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. □ Divendres [Ac 9,1-20 / SI 116 / Jn 6,52-59]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. □ Dissabte [Ac 9,31-42 / SI 115 / Jn 6,60-69]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ † Diumenge vinent, diumenge IV de Pasqua (lit. hores: 4a setm.) [Ac 4,8-12 / SI 117 / Jn 3,1-2 / Jn 10,11-18]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i dr. de l'Església, nat a Aosta. Sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, religiós caputxí.

DIUMENGE III DE PASQUA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 3,13-15.17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres va entregar i va negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el va negar i va demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els nostres dirigents no sabíeu què fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostre culpes».

Salm responsorial (4)

R. *Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor (o bé: Aleluia).*

Responeu quan us invoco, / oh Déu que em feu justícia. / M'heu eixamplat el cor en els perills, / compadiu-me i escolteu el meu prec. R.

Sapiguen que el Senyor / m'ha fet favors meravellosos, / el Senyor m'escolta sempre que l'invoco. R.

Molts exclamen: / «¿En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard / la claror de la vostra mirada, Senyor!» R.

M'adormo en pau / així que em fico al llit / i em sento en vós segur, / només en vós, Senyor. R.

Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 24,35-48)

En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres». Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «¿Per què us alarmeu? ¿Per què us venen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: soc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo tinc». I mentre deia això, els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «¿No teniu aquí res per a menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa, i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit: que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmos». Llavors els obrí els ulls perquè comprenguessin el sentit de les Escripures, i els digué: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis».

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 3,13-15.17-19)

En aquellos días, Pedro dijo al pueblo: «El Dios de Abraham, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y de quien renegasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Vosotros renegasteis del Santo y del Justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos de ello. Ahora bien, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia, al igual que vuestras autoridades; pero Dios cumplió de esta manera lo que había predicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados».

Salmo responsorial (4)

R. *Haz brillar sobre nosotros, Señor, la luz de tu rostro (o bien: Aleluya).*

Escúchame cuando te invoco, Dios de mi justicia; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración. R.

Sabedlo: El Señor hizo milagros en mi favor, / y el Señor me escuchará cuando lo invoque. R.

Hay muchos que dicen: «¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?» R.

En paz me acuesto y enseguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 2,1-5a)

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis. Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no solo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 24,35-48)

En aquel tiempo, los discípulos de Jesús contaron lo que les había pasado por el camino y cómo lo habían reconocido al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando él se presentó en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros». Pero ellos, aterrizados y llenos de miedo, creían ver un espíritu. Y él les dijo: «¿Por qué os alarmáis?, ¿por qué surgen dudas en vuestro corazón? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un espíritu no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo». Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Pero como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?». Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os dije mientras estaba con vosotros: que era necesario que se cumpliera todo lo escrito en la Ley de Moisès y en los Profetas y Salmos acerca de mí». Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y les dijo: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto».

COMENTARI

Crist Ressuscitat, està al nostre costat

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Preguntem-nos, de tant en tant, amb qui fem camí al llarg de la vida; amb què i amb qui ens relacionem. D'aquesta manera, anirem descobrint quines influències rebem, què compartim i què va marcant la nostra manera de viure i de pensar.

Els deixebles de Jesús han compartit vida i vivències del Senyor durant un bon període de temps, resseguint els camins i pobles del seu país i, segur que aquest fet els va marcar.

El que no van arribar a comprendre és que Jesús els parlés de la seva propera passió, mort i resurrecció. I es queden totalment desconcertats quan constaten que això succeeix a Jerusalem. Per aquest motiu, tots marxen i s'amaguen. Ells s'imaginaven que Jesús podia ser el Messies esperat, però no d'aquesta manera.

També es queden desconcertats quan se'ls anuncia la Resurrecció de Jesús; no s'ho acaben de creure, estan units entre ells, i tenen por. Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.»

Sant Lluç ens explica que estan esglaiats, i Jesús els diu que mirin les seves mans i els seus peus i, el palpin; i els hi demana si tenen res per a menjar; per fer més evident que és Ell, i no és cap somni, el que estan experimentant.

Jesús els remarca que «s'havia de complir tot el que hi ha escrit en el llibre de la Llei de Moisès, i en el dels Profetes i el dels Salmos... Els obrí els ulls perquè comprenguessin el sentit de les Escripures... Que el Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia».

Certament, el seu cos és gloriós; ja no és corruptible, ni passible, ni limitat, i no morirà mai més. És el Ressuscitat i vivent per sempre.

Finalment reben un encàrrec, una missió de part de Crist Ressuscitat: «Predicar en nom d'Ell a tots els pobles», «la conversió i el perdó dels pecats». Aquesta és la seva Bona Notícia (el seu Evangelí). Dient-nos a tots nosaltres: «Vosaltres en sou testimonis.»

Aquesta és la gran missió de tots els qui hem rebut el gran do de la fe: ser testimonis de Jesucrist, vivent i ressuscitat, i fer-ho amb la nostra paraula i sobretot amb la nostra vida.

Jesús ens vol com amics i col·laboradors seus que escampen arreu la seva Salvació. Aquesta és, també avui, la nostra missió.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Consell de Cardenals. Els propers 15 i 16 d'abril, el cardenal Joan Josep Omella assistirà a aquesta trobada, a Roma.

Reunió del Dicasteri per als Bisbes. El proper dijous, 18 d'abril, a les 9.30 h, el cardenal Omella assistirà en una nova reunió, a Roma.

Parròquia de Sant Martí del Clot. El proper divendres, 19 d'abril, a les 11 h, el cardenal Omella presidirà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Martí del Clot. (Plaça del Canonge Rodó, 1).

Trobada d'escolans. El proper dissabte, 20 d'abril, a les 12 h, el cardenal Omella presidirà l'Eucaristia amb motiu de la trobada d'escolans que se celebrarà al Seminari Conciliar de Barcelona. (c/ Diputació, 231).

L'Hospitalitat de Lourdes. El proper diumenge, 21 d'abril, a les 12 h, el cardenal Omella presidirà l'Eucaristia en ocasió de la Trobada de Germanor de l'Hospitalitat de Lourdes, a Premià de Dalt.

Ordenació episcopal de fra Octavi Vilà. El proper diumenge, 21 d'abril, a les 17 h, el cardenal Omella assistirà a l'Ordenació episcopal de fra Octavi Vilà, nou bisbe de Girona. També hi assistirà Mons. Javier Vilanova, bisbe auxiliar de Barcelona. (Plaça de la Catedral, s/n, Girona).

AGENDA

Col·legi FEP Aprenents. El proper dijous, 8 d'abril, a les 11.30 h, Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, visitarà el Col·legi FEP Aprenents, amb dinar inclòs elaborat pels alumnes d'hosteleria de la mateixa escola. (c/ de Saldes, 3).

Església de Sant Gaietà - P.P. Teatins. El proper dilluns, 15 d'abril, a les 19 h, el Shoreline Chorus, dirigit per Anne-Marie MacDairmid, interpretarà un repertori molt ampli, de Broadway fins als clàssics de sempre. Concert solidari. Aportació voluntària a favor de la Fundació Mirada de Esperanza.

Asociación Adoradoras Esclavas del Sagrado Corazón. El proper dijous, 18 d'abril, a les 12.30 h, es farà la trobada en oració davant del Santíssim. A les 13 h, se celebrarà la missa. (c/ Mallorca, 234).

Festa de Sant Marc. El proper dissabte, 20 d'abril, a les 11.30 h, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà la missa a l'altar major de la Catedral de Barcelona, promoguda pel gremi de sabaters en honor al seu sant patró. (Pla de la Seu, s/n).

Confirmacions als alumnes del Casal Lloïola. El proper dissabte, 20 d'abril, a les 12 h, Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, administrarà el sagrament de la confirmació a la fe cristiana a l'església

Sagrat Cor de Llúria als alumnes del Casal Lloïola. (c/ Rosselló, 175).

Hospitalitat de Lourdes. L'Hospitalitat organitza dos pelegrinatges al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes amb persones malaltes i/o discapacitades. El pelegrinatge d'enguany comença el dijous 27 de juny fins al dilluns 1 de juliol. I el de setembre, del 26 al 30 de setembre. Per a més informació, us podeu dirigir a l'oficina situada al carrer Consell de Cent, 224. Horari: de dilluns a divendres, de 15 a 19 h.

Delegació Terra Santa. Pelegrinatges per als propers mesos. **Santuari de Medjugorje** (Bòsnia), del 24 al 29 de juny, estada a Medjugorje i visita a Mòstar. **Ruta franciscana** (Itàlia), del 28 de juliol al 4 d'agost, visitant Roma, Fontecolombo, Greccio, Spoleto, Assís, Laverna i Gubbio. **Ruta de Sant Pau** (Turquia), del 10 al 19 de setembre, visitant Adana, Tars, Capadòcia,

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

Iconi, Pamukkale, Hieràpolis, Efes, Estambul, el Bòsfor. Per a més informació i inscripcions: tels. 932 092 090 - 686 592 905.

LLIBRES

No desitjaràs els béns del proïsme, de Maria Sevilla. Aquest llibre de 94 pàgines, editat per l'Editorial Fragmenta, qüestiona el mite del creixement il·limitat i del subjecte autosuficient. Vinculant la desmesura bíblica i la capitalista, ens proposa veure el concepte de límit des d'un punt de vista nou: tal com passa amb les regles del joc del vers, els límits no són obstacles a vèncer sinó ocasions privilegiades per pensar en l'emancipació i la creativitat.

En torno al misterio, su celebración y vida, de Ramiro González Cougil. Aquest llibre de 288 pàgines, editat per l'Editorial CPL, analitza i sintetiza un conjunt de conceptes que apareixen en el Catecisme de l'Església que se situen al voltant del misteri de Crist, la seva celebració en les accions litúrgiques i la vida que brota d'aquest misteri.

CARTA DOMINICAL

Una forma de amar

Hoy, tercer domingo de Pascua, os propongo que meditemos con atención un precioso texto del Evangelio de Lucas. Se trata del episodio de los discípulos de Emaús (Lc 24,13-48).

El evangelista explica que dos discípulos de Jesús se dirigen a un pueblo llamado Emaús, situado a unos once kilómetros de Jerusalén. Los discípulos están tristes porque Jesús ha muerto en la Cruz. Todas las esperanzas que habían puesto en Él se han desvanecido completamente.

Mientras caminan cabizbajos, un viajero se pone a caminar a su lado. Sin embargo, están tan ofuscados que no lo reconocen. El viajero les acompaña, se pone a hablar con ellos y escucha todo aquello que les preocupa. Al llegar a Emaús le invitan a cenar. Al principio de la cena, cuando el misterioso viajero bendice el pan y lo reparte entre los comensales, se dan cuenta de que Je-

sús resucitado ha estado con ellos durante todo el camino.

Hoy quisiera destacar un aspecto muy importante de este episodio: Jesús camina con los discípulos y los escucha. Escuchar implica prestar atención a nuestros hermanos y regalarles una parte de nuestro tiempo. Siempre me han impresionado las palabras de san Benito al principio de la Regla: «Escucha hijo [...] aguja el oído de tu corazón», es decir, escucha con toda tu alma. Y es que escuchar es también una forma de amar.

Dios quiere tener con nosotros una relación de amistad. Toda la Sagrada Escritura nos presenta a Dios como aquel que dialoga con su pueblo y espera que le responda con amor. Dios desea reparar la comunión con Él, rota por el pecado. Lo podemos leer en la oración del Schemà: Escucha Israel, el Señor es nuestro Dios. Amarás al Señor con todo tu corazón, con todas

tus fuerzas (cf. Dt 6,4-5). Dios nos ama tanto que nos dirige su Palabra y también se inclina para escucharnos.

El papa Francisco, en su mensaje para la 56 Jornada Mundial de las comunicaciones, proponía a toda la Iglesia que organizara una «pastoral del oído». En esta pastoral de la escucha es necesario estar dispuestos y ser rápidos para escuchar, pero ser lentos para hablar (cf. Sant 1,19). Y es que dicen que Dios nos ha dado dos oídos y una sola boca para que escuchemos el doble de lo que hablamos.

Queridos hermanos y hermanas, Jesús siempre camina a nuestro lado. Él está dispuesto siempre a escucharnos sin hacernos un solo reproche, especialmente en los momentos en que hemos perdido la ilusión o nos damos cuenta de que nos hemos enfiado en el pecado. Él nos ayuda a emprender de nuevo nuestro viaje y a llevar el mensaje del Evangelio hasta los confines de la tierra. En este tiempo de Pascua le decimos a Dios: ¡ven a caminar con nosotros, Señor!

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM